

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/82/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511219227
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7511219227.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: BANCO MAIS, S.A, so sídlom Avenida 24 de Julho 98, Lisabon, časť Santos-o-Velho, PortugalEURO, IČO: 35 945 745, zastúpený SKLEGAL s. r. o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábřeží 10, IČO: 35 973 161, proti žalovaným 1. M. O., bytom Z. Z. M., G. XXX, 2. J. E., bytom Z. Z. M., G. XXX, zastúpení Advokátska kancelária Bauer s.r.o., so sídlom v Košiciach, Dénešova 19, o zaplatenie 8.960,81 € s prísl. o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 17C/59/2012-137 zo dňa 26.5.2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 17C/59/2012-163 zo dňa 4.2.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku o povinnosti žalovaných 1. a 2.rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 10.207,82 € spolu s úrokom z omeškania 9,25 % ročne od 9.12.2011 zo sumy 9837,23 eur až do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o trovách konania.

Žalobcovi priznáva plnú náhradu trov odvolacieho konania proti žalovaným.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom označeným v záhlaví v spojení s opravným uznesením zaviazal žalovaných v 1. a 2.rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 10.207,82 € s úrokom z omeškania 9,25 % ročne od 9.12.2011 zo sumy 9.837,23 € až do zaplatenia a na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania v sume 1223,08 € (z toho trovy právneho zastúpenia 627,24 €), všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcom rozsahu sa žaloba zamietol.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia istiny 8960,81 €, úroku vo výške 17,85% ročne zo sumy 8.960,81 € od 20.5.2011 do 8.12.2011 vo výške 876,42 €, úroku vo výške 17,85 % ročne zo sumy 8.960,81 € od 9.12.2011 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 8.960,81 € od 20.5.2011 do 8.12.2011 vo výške 458,72 €, úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 9.837,23 € od 9.12.2011 do zaplatenia a nákladov súvisiacich s výkonom záložného práva vo výške 307,20 €, a to titulom úveru poskytnutého žalovaným na základe zmluvy o úvere zo dňa 15.4.2009.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že dňa 15.4.2009 žalobca poskytol žalovaným na základe zmluvy o úvere z toho istého dňa úver vo výške 12 743,35 €, ktorý sa žalovaní zaviazali zaplatiť v 60 splátkach po 325,11 € mesačne. Dohodnutá bola ročná úroková sadzba 17,85 % a RPMN 19,82 %. V ten istý deň došlo medzi stranami sporu aj k uzavretiu zmluvy o zriadení záložného práva k motorovému vozidlu, ktoré bolo predmetom kúpy. V záložnej zmluve bolo dohodnuté, že záložca

môže predať záloh akejkolvek tretej osobe, ktorú si zvolí, a to priamym predajom alebo inak a nie je povinný dať záloh ohodnotiť znaleckým posudkom. Žalovaní uhradili splátky č. 1 až 24 a následne úver nesplácali, z ktorého dôvodu ich žalobca upozornil listom zo dňa 14.10.2011 na možnosť úver predčasne zosplatiť, stanovil im lehotu na vrátenie zročného dlhu do 30.11.2011 a keďže k plneniu v tejto lehote nedošlo, listom zo dňa 30.11.2011, v súlade s bodom 19 Všeobecných podmienok zmluvy o úvere, vyhlásil splatným celý poskytnutý úver spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, dňom 8.12.2011. Na základe oznámenia o začatí výkonu záložného práva následne žalobca predal záloh za sumu 1.600 € na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18.7.2011, ktorú započítal na dlžnú pohľadávku. Pokiaľ ide o splátky 1 až 24, uhrádzané v období od 20.5.2009 do 20.4.2011, takto žalovaní zaplatili celkovo sumu 8.050,27 €. Žalovaní v konaní namietali sumu, za ktorú bolo motorové vozidlo predané, t.j. 1600 € tvrdiac, že bola podhodnotená oproti reálnej hodnote. Výťažkom z predaja zálohu podľa ich tvrdenia bolo možné dosiahnuť výnos 13.500 € a žalobca sa tak mohol uspokojiť v širšom rozsahu. Žalobca sa proti tomuto tvrdeniu bránil tým, že žalovaný ešte vo februári 2011 predal záloh O. B. za sumu 1.800 € ako zničený a nepojazdný, bez súčastí, ako sú svetlá, motor a podobne, t.j. ako vrak na súčiastky. Následne žalobca vo veci výkonu záložného práva konal s O. B. ako nadobúdateľom zálohu zaťaženého záložným právom a tomuto predal záloh za sumu 1.600 €.

4. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu konštatoval, že žalovaní mali titulom úveru vrátane zmluvných úrokov a poplatkov zaplatiť celkovú sumu 19.506,60 € (60 splátok po 325,11 €), že zaplatili 24 splátok v úhrnnej sume 8.050,27 €, že úver sa stal predčasne zročným dňa 8.12.2011 a že speňažením zálohu sa dosiahol výťažok 1.600 €. Vychádzajúc z týchto údajov žalovaní ku dňu predčasného zosplatenia úveru dlhovali 11.456,33 € (19.506,60 € - 8.050,27 €) a po zohľadnení výťažku z predaja zálohu 1.600 € zostatok istiny úveru a zmluvných úrokov predstavoval 9.856,33 €. Žalobca sa domáhal zaplata sumy 9.837,23 €, a to titulom istiny 8.960,81 € a titulom zmluvných úrokov ku dňu zosplatenia (8.12.2011) sumy 876,42 €. Zároveň sa domáhal aj zmluvného úroku za dobu od zosplatenia až do zaplata, ako aj úroku z omeškania z dlžnej sumy do zosplatenia a následne aj po zosplatení až do zaplata.

5. Právne súd posudzoval vec podľa ust. §§ 497, 502, 503, 504 a 506 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z.. Keďže úver bol poskytnutý žalovanému v 1.rade ako podnikateľovi a žalovaná v 2.rade vystupovala ako spoludlžník, súd neposudzoval uvedený úver ako úver spotrebiteľský. Súd vyhovel žalobe v rozsahu sumy 9.837,23 € (istina úveru 8.960,81 € a zmluvný úrok ku dňu zosplatenia 876,42 €) a priznal aj úrok z omeškania za obdobie od 21.5.2011 do 8.12.2011 v sume 63,39 € a za obdobie od 9.12.2011 až do zaplata vo výške 9,25 % ročne. V prevyšujúcej časti úroku z omeškania, ako aj zmluvného úroku za obdobie od zosplatenia až do zaplata žalobu zamietol. Priznal aj náhradu vecných nákladov v sume 307,20 €. K obrane žalovaných o neprimeranosti ceny, za ktorú bol záloh predaný, súd uviedol, že bol to žalovaný, ktorý ako prvý určil cenu vozidla sumou 1.800 € pri jeho predaji ešte pred realizáciou záložného práva a pokiaľ o pol roka neskôr bol záloh predaný za sumu 1.600 €, nejde o sumu neprimeranú.

6. Vzhľadom na iba nepatrný neúspech žalobcu v konaní priznal mu plnú náhradu trov konania proti žalovaným.

7. Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho vyhovujúcej časti, v zákonnej lehote podali odvolanie žalovaní podľa obsahu z dôvodu podľa ust. § § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. účinného v čase podania odvolania. V dôvodoch odvolania uviedli, že suma, za ktorú bolo motorové vozidlo žalobcom predané, bola podhodnotená, motorové vozidlo bolo síce nepojazdné, ale po stredne veľkej oprave určite plne funkčné. Obdobné motorové vozidlá sa v tom čase predávali za sumu 5.000 až 8.000 €. Vytýkali súdu, že nevykonali nimi navrhnutý dôkaz znaleckým posudkom za účelom zistenia skutočnej ceny predmetu zálohu.

8. Žalobca vo vyjadrení navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Opätovne poukázal na to, že žalovaní predmet zálohu v mesiaci február 2011 predali O. B. za sumu 1.800 € ako vrak na súčiastky, zničený, nepojazdný a bez súčastí. Takto nadobudol vlastnícke právo k motorovému vozidlu O. B. a vstúpil tým do práv záložcu. Žalovaní tak stratili svoju legitimitáciu na námietky k výkonu záložného práva. Žalobca predal záloh za sumu 1.600 € O. B., znalecký posudok k dispozícii nemal, pretože predaj uskutočnil za cenu odsúhlasenú záložcom - O. B.. Žalovaní

sami spôsobili zásadné zníženie hodnoty predmetu zálohu, a preto ich postup v konaní považuje za nečestný.

9. Vyjadrenie k odvolaniu bolo doručené právnomu zástupcovi žalovaných dňa 28.10.2015.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaných ako podané včas oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, v CSP odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaných nie je možné vyhovieť.

11. Predmetom odvolacieho prieskumu bol vyhovujúci výrok rozsudku a súvisiaci výrok o trovách konania, proti ktorým výrokom podali odvolanie žalovaní ako oprávnené osoby.

12. Zamietavý výrok rozsudku nadobudol právoplatnosť, pretože proti tomuto výroku žalobca ako oprávnená osoba nepodal odvolanie a tento zamietavý výrok nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

13. Rozsudok je v napadnutom vyhovujúcom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 14.2.2017 o 12.20 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 7.2.2017 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

15. Žalovaní podali odvolanie dňa 23.7.2015, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

16. V zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (1.7.2016).

17. Podľa ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

18. Žalovaní namietajú odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., t.j. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

19. V zmysle CSP účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu (§ 470 ods. 1 CSP) ide o odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/).

20. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

21. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

22. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

23. Súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., účinného v čase jeho rozhodovania, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd rozsudok v jeho vyhovujúcej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací dôvod v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

25. Žalovaní v odvolaní argumentujú skutočnosťami, ktoré uvádzali už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd pri rozhodovaní vo veci náležite a správne vysporiadal. Odvolacie námietky žalovaných preto nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku v napadnutej vyhovujúcej časti.

26. Podstatou odvolacích námietok žalovaných, ako aj podstatou ich obrany v konaní pred súdom prvej inštancie je tvrdenie, že záloh - motorové vozidlo, bol predaný za cenu podstatne nižšiu než bola jeho trhovú cena. Na preukázanie tohto tvrdenia navrhli nariadiť znalecký posudok na určenie ceny zálohu v čase jeho predaja a navrhli zaviazat' ich na zaplatenie zostatku úveru po zohľadnení tejto znaleckým posudkom určenej ceny.

27. Výšku pohľadávky žalobcu žalovaní v konaní nenamietali, avšak nesúhlasili s odpočítaním iba sumy 1.600 € titulom výťažku predaja zo zálohu.

28. Súd prvej inštancie túto obranu považoval za nepreukázanú, účelovú a nevierohodnú. Tvrdenie žalobcu, že boli to žalovaní, ktorí vo februári 2011 predali tento záloh tretej osobe za 1.800 € ako nepojazdné, zničené motorové vozidlo, bez jeho súčasti, žalovaní nerozporovali, tvrdili iba vyššiu trhovú hodnotu zálohu a na preukázanie tejto skutočnosti navrhli vykonať znalecké dokazovanie. V odvolaní však sami uviedli, že motorové vozidlo bolo síce nepojazdné, ale po oprave plne funkčné, a preto mohlo byť predané za 5000 až 8000 €.

29. Riešenie otázky, za akú cenu bol žalobcom predaný záloh, má pre rozhodnutie v prejednávacom spore význam iba z toho hľadiska, či o túto cenu bola znížená pohľadávka žalobcu voči žalovaným a či sa teda nedôvodne nedomáha zaplatenia celého zostatku nesplateného úveru s príslušenstvom bez odpočítania výťažku z predaja zálohu.

30. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že priamym predajom zálohu tretej osobe, bez povinnosti záložného veriteľa ohodnotiť záloh znaleckým posudkom, ktorý spôsob bol upravený v záložnej zmluve súčasne s povinnosťou záložného veriteľa určiť hodnotu zálohu ako cenu, za ktorú sa predáva rovnaký alebo porovnateľný predmet, za porovnateľných podmienok a pri predaji konať s náležitou starostlivosťou tak, aby sa mohol predat' záloh za obvyklú kúpnu cenu za porovnateľný predmet, bol získaný výťažok 1.600 € a tento bol odpočítaný z celkovej dlžnej sumy titulom úveru a jeho príslušenstva.

31. Žalovaní teda boli zaviazaní na zaplatenie zostatku úveru (istiny, príslušenstva a poplatkov) po odpočítaní výťažku z predaja zálohu, o ktorú sumu sa tak znížil ich celkový dlh.

32. K obrane žalovaných, že záloh bol predaný za podstatne nižšiu cenu, než bola jeho trhovú cenu v čase predaja, čo mohol súd zistiť nariadením znaleckého dokazovania, odvolací súd uvádza, že v tomto konaní nebolo povinnosťou súdu vykonať dokazovanie znaleckým posudkom na preukázanie alebo vyvrátenie tejto obrany žalovaných. Pre určenie dlhu žalovaných v tomto konaní nie je rozhodujúce, aký výťažok sa mohol dosiahnuť, ale rozhodujúce je, aký výťažok sa reálne dosiahol a pokiaľ konaním žalobcu pri výkone (realizácii) záložného práva takto vznikla žalovaným škoda, môžu sa domáhať jej náhrady voči žalobcovi z titulu porušenia zmluvných povinností, resp. aj zákonnej povinnosti v zmysle ust. § 151m ods. 8 Obč. zákonníka.

33. V tomto konaní takýto vzájomný návrh (o náhradu škody) nevzniesli.

34. Správne súd prvej inštancie k tejto obrane žalovaných uviedol, že cena, za ktorú bol záloh predaný, nebola neprimeraná, aj s ohľadom na tú skutočnosť, že vo februári 2011 (pol roka pred predajom zálohu) sám žalovaný v 1.rade predmet zálohu predal tretej osobe za sumu 1.800 €.

35. Z vyššie uvedených dôvodov nebol naplnený žalovanými namietaný odvolací dôvod a odvolací súd rozsudok v napadnutej časti preto ako vecne správny potvrdil.

36. Vecne správne rozhodol súd aj o trovách konania pred súdom prvej inštancie, preto odvolací súd potvrdil rozsudok aj v tomto súvisiacom výroku.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP. Odvolací súd rozhodol len o nároku na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktorý vydá vyšší súdny úradník, zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

38. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešným žalovaným.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).